

GRUNDLAG FOR POLITISK HANDLING

Det Humanistiske Parti forsvare udtrykkeligt:

Opretholdelsen af det demokratiske styre som en overgangsform fra formelt demokrati til reelt demokrati.

Kampen for opnåelsen af demokratisk styre på steder, hvor sådanne styre ikke eksisterer, eller hvor de er blevet fortrængt ved magt.

På den anden side afviser det udtrykkeligt:

Overtrædelse af menneskerettighederne, anvendelse af volden som metode til at løse konflikter og den personlige koncentration af magt.

Med hensyn til handlingsmetodologi bekræfter det udtrykkeligt principklæringen: Humanismen retter sig efter den ikke-voldelige handling.

Partiet betragter folkets lidelse som et faktum skabt af den økonomiske vold. Derfor erklærer det nødvendigheden af at bestyrke enhver social organisation, som modvirker denne situation. I denne retning vil Partiet lette dannelsen af kooperativer for produktion, service og forbrug, og det kræver af staten den nødvendige støtte til at omdanne enhver virksomhed til et kooperativ, hvis dens situation er sådan, at den gør nutiden og fremtiden uvis for dens arbejdere.

Partiet peger på de økonomiske og finansielle monopoler og de multinationale grupper, som arbejder i hvert land, som faktorer, der skaber afhængighed og misinformation blandt de nationale produktionskræfter.

Taget i betragtning at ejendom (ligesom selve samfundet) er et historisk fænomen, advarer partiet om den fare det indebærer, i praksis at standse en dynamik, mens tæserne og den ubevægelige naturalisme, inden for juraen, bibeholdes. Den sociale humanisme tilskynder til skattereformer og nye modeller for samledelse, som ændrer ejendomssituationen og tilskynder til en progressiv fordeling af rigdommen.

Forskellige former for diskrimination følger med den økonomiske udbytning og får karakter af racemæssig, religiøs, generationel, kulturel og psykologisk vold. Partiet fremhæver den vold, som udøves specielt mod kvinder og de unge, idet de bliver omdannet til objekter og ikke til subjekter med fuld ret i de tværsociale relationer.

Partiet sætter princippet om valgmulighed i praksis, som et konkret politisk udtryk for frihed: en mangfoldighed af samledelsesmodeller, inden for et generelt kooperativt system; flere fagforeninger inden for et forbund af arbejdere; en studentsamledelse udøvet gennem centre specielt for studenter, med forskellige lister og linier; valgfri militærtjeneste; lighed og frihed for de forskellige religiøse trosretninger, såvel som ateisme. Alt i alt er kampen mod autoritarisme og det økonomiske, organisationsmæssige og ideologiske monopol den grundholdning, som Det Humanistiske Parti sætter i gang.

Disse er partiets klare prioriteter: afvikling af fattigdommen ved, gennem det kooperative system, at udrydde arbejdsløsheden og udbytningen, gratis uddannelse på alle niveauer, social sikkerhed og fri medicin, progressiv nedsættelse af forsvarsbudgettet og aktiv international solidarisk støtte til de lande, der kæmper for deres frigørelse.

Partiet tror på, at al sand civiliseret politik skal tage udgangspunkt i to grundlæggende forudsætninger: 1. En permanent fornyelse af retslige og politiske institutioner, som er baseret på den ide at det nye overgår det gamle, og 2. At de politiske fremgangsmåder inden for hvert land og forholdet mellem landene indbyrdes må være åbne, klare og gennemskuelige.

I internationale spørgsmål foreslås følgende:

1. Overholdelse af politisk alliancefrihed.
2. Underskrivning af permanente fredsftaler i konfliktområder. Når der fortsat er forhandlinger i gang angående specifikke sager, overlades kontrollen af konfliktzonen i hænderne på FN og i ekstreme tilfælde underkastes afgørelsen den Internationale domstols beslutning.
3. Progressiv og proportional demilitarisering af lande, som befinder sig i konfliktsituationer og det samme gælder supermagterne selv om de måske ikke er direkte involveret i konfliktsituationen.
4. Eliminering af handelsbarriererne og økonomisk integration gennem specifikke komplementationsftaler mellem lande inden for det samme geografiske område.
5. At de forgældede nationer i fællesskab forhandler med de udlånende banker og eliminerer mellemliggende organisationer, som landene ikke skylder noget.
6. At fremme den internationale dialog, med det resultat at skabe en ny økonomisk orden, så handelsforholdene som i dag er forværret, kan komme i balance.
7. Samarbejde inden for den internationale overføring af videnskabelig og teknologisk erfaring, hvilket er baseret på specifikke forpligtelser, men med vægt på den ide at udviklingen vil resultere i større handel og produktion af varer i alle dele af verden. Hvis man på den anden side efterlader store områder og befolkninger, sigter man i en retning som vil udvikle ukontrollerbare konflikter, for dem som er involveret i våbenkapløbet. Det vil skabe tiltagende tilbagegang og krig med et verdensøkonomisk sammenbrud til følge.

8. Dannelsen af permanente regionale og internationale domstole, som er tilegnet den opgave at modtage klager og sætte dem for retten, som gør attentat mod deres folks liv og frihed eller mod liv på internationalt plan. Fordi menneskerettighedserklæringen ikke kun refererer til aktioner med direkte fysisk vold, men også til alle slags bedrageri mest økonomisk bedrageri, hvilket supermagterne iværksætter i lande med en dårlig økonomisk situation. Disse domstole skal også modtage klager og afsige dom med hensyn til de lande som ikke skaber den nødvendige kontrol med dem som skaber forurening og forringelse og udsætter befolkningens nuværende eller fremtidige helbred, nabobefolkninger eller hele verden for fare.